

200703610/1.

Datum uitspraak: 16 juli 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/38681 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 27 april 2007 in het geding
tussen:**

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op 2 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 6 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. van Bottenburg, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

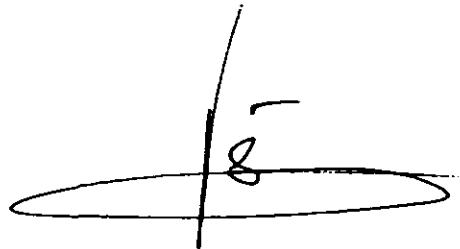
w.g. Van Bottenburg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 juli 2007

422

Verzonden: **16 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen .

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 06/38681

uitspraak: 27 april 2007

inzake:

geboren op:
verblijvende te
van Sierra Leone nationaliteit,
IND dossiernummer: 0201.31.8076,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. W. Koetsier-van der Kamp, advocaat te Vlagtwedde,

tegen:

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Luik, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 31 januari 2002 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Bij beschikking van 25 april 2002 is de aanvraag ingewilligd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000.

Op 13 december 2004 heeft eiser een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000. Bij beschikking van 13 juli 2006 heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 9 augustus 2006 heeft eiser beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiser gezonden en hem in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 17 april 2007. Eiser is daarbij verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen.

Bij beschikking van 25 april 2002 is de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000 ingewilligd in die zin dat aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vw 2000 is verleend.

Bij brief van 16 september 2002 heeft verweerder de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierraleonense nationaliteit te beëindigen. Uit het algemeen ambtsbericht Sierra Leone van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 8 juli 2002 blijkt dat de veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd en dat de algehele veiligheidssituatie in Sierra Leone niet van dusdanige aard is dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een beleid van categoriale bescherming in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000 is geïndiceerd. De Minister heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen besluiten om ten aanzien van asielzoekers uit Sierra Leone niet langer een categoriaal beschermingsbeleid te voeren. De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling van 26 februari 2003 (nr. 200206678/1, JV 2003/140).

Nu geen beleid van categoriale bescherming meer wordt gevoerd met betrekking tot Sierra Leone, dient de rechtbank te beoordelen of verweerder eiser op juiste gronden, *ex tunc* en *ex nunc* toetsend, niet in aanmerking heeft gebracht voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a, b of c, van de Vw 2000.

Toetsing ex- tunc

Blijkens de bestreden beschikking en het verhandelde ter zitting acht verweerder het relaas van eiser niet geloofwaardig. Verweerder heeft in de bestreden beschikking expliciet toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

De rechtbank ziet zich gesteld voor de vraag of verweerder zich gelet op de daarvoor gegeven motivering op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden, die hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken, niet aan verweerder om het tegendeel aannemelijk te maken.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen en overweegt daartoe als volgt.

Verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om zijn verklaringen over zijn reis te staven en geen gedetailleerde, coherente en verifieerbare gegevens omtrent zijn reisroute heeft gegeven. De motivering welke verweerder hieraan ten grondslag legt in de bestreden beschikking, waarin wordt verwezen naar het voornemen, is naar het oordeel van de rechtbank voldoende. Het door verweerder gebruikte toetsingskader van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt door eiser overigens niet bestreden.

Nu in casu sprake is van omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 dient van het asielrelaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Naar het oordeel van de rechtbank wordt de stelling van verweerder, dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, door eiser onvoldoende gemotiveerd bestreden.

Verweerder heeft, naar het oordeel van de rechtbank, in redelijkheid het standpunt in kunnen nemen dat het asielrelaas op essentiële onderdelen positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Met name eisers verklaringen over het opgepakt zijn door de rebellen, diens verblijf bij de rebellen, het gedwongen werken voor de rebellen, zijn ontsnapping aan de rebellen en de gewelddadige dood van eisers broer alsmede de verdwijning van eisers vriendin en kinderen, heeft verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Eisers stelling in beroep komt er op neer dat hij toch gelijk heeft maar daarbij geeft hij slechts zeer summier, en naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende, bij enkele in de bestreden beschikking genoemde ongeloofwaardigheden aan hoe ze geduid moeten worden.

In redelijkheid heeft verweerder aldus -ex-tunc toetsend- eiser niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000.

Toetsing ex- nunc

Voorts heeft verweerder in redelijkheid geconcludeerd dat eiser, ook ex-nunc toetsend, niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c van de Vw 2000. De rechtbank verwijst in dit verband naar hetgeen hiervoor is overwogen ten aanzien van de geloofwaardigheid van eisers verklaringen, daarbij vaststellend dat zich ten opzichte van de ex-tunc situatie geen wijzigingen hebben voorgedaan.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

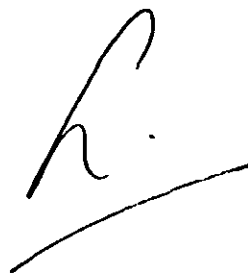
3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. L.J. Hofstra, rechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van J. van der Molen, als griffier, op 27 april 2007.

De griffier is niet in staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'L' followed by a horizontal line.

Afschrift verzonden: 02 MEI 2007

Correspondentieadres
Postbus 4647
5601 EP Eindhoven

mr L.F. Portier
mr P.J. van den Hoogen
mr L.S.Th.H. Ruijters

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
"Hoger Beroep Vreemdelingenzaken"
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3163-C 24 MEI 2007	
ZAAKNR. 200703610	
AAN:	V/I
BEHANDELD: DD:	PAR:

Tevens per telefax: 070 - 365 13 80

Uw brief van

Ons kenmerk
H/07.0287/ia

datum
24 mei 2007

Inzake
/HB

Uw kenmerk

Bijlage(n)

Geachte heer/ mevrouw,

Hierbij zend ik u het beroepschrift in bovengenoemde zaak met het verzoek voor behandeling te willen zorgdragen.

In afwachting van uw verdere berichten, verblijf ik,

hoogachtend,

P.J. van den Hoogen

24 MEI 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

BEROEPSCHRIFT

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State te 's-Gravenhage

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

van Sierraaleonse nationaliteit, geboren d.d. , verblijvende te
, hierna verder te noemen appellant, te dezer zake
domicilie kiezende te Eindhoven aan de Paradijslaan 42, ten kantore van de advocaat en procureur mr.
P.-J. van den Hoogen, die hierbij verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om
namens hem hoger beroep in te stellen.

Procesverloop

1. Appellant heeft op 31 januari 2002 een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beschikking van 25 april 2002 is de aanvraag ingewilligd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, van de Vreemdelingenwet. Op 13 december 2004 is een aanvraag verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingediend welke bij beschikking van 13 juli 2006 niet is ingewilligd. Bij beroepschrift d.d. 9 augustus 2006 heeft appellant beroep bij de rechtbank aangetekend. Dit beroep is bij uitspraak d.d. 27 april 2007, verzonden op 2 mei 2007, (AWB 06/38681) door de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen, ongegrond verklaard. De desbetreffende uitspraak wordt hierbij overgelegd (productie 1).
2. Appellant kan zich met de uitspraak niet verenigen en komt hierbij in hoger beroep. De desbetreffende Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken treft u hierbij aan (productie 2).

Grief 1

3. Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen zoals vermeld in de zesde alinea van pagina 3 van de bestreden uitspraak:
"De motivering welke verweerder hieraan ten grondslag legt in de bestreden beschikking, waarin wordt verwezen naar het voornemen, is naar het oordeel van de rechtbank voldoende."
4. Naar de mening van appellant handelt de rechtbank hiermee in strijd met artikel 3:46 AWB in samenhang met artikel 3:47 AWB. Dit in samenhang met artikel 3:49 AWB.
5. Een beschikking of besluit moet een motivering bevatten die dit besluit dan wel de beschikking kunnen dragen. De rechterlijke macht dient de deugdelijke motivering te toetsen en het besluit te vernietigen indien er geen deugdelijke motivering is. Motiveringsgebreken kunnen in veel gevallen bij het nemen van een nieuw besluit worden hersteld. De motivering moet zodanig volledig worden vermeld dat ze inzicht biedt in de gedachtegang van het bestuursorgaan. De vermelding van de motivering moet ook zodanig geschieden dat zij voor de betrokkene begrijpelijk is. Dat betekent enerzijds dat het bestuur des te zorgvuldiger in de vermelding van de motivering zal moeten zijn naarmate de betrokken belanghebbende minder goed op de hoogte is van het desbetreffende beleidsterrein en van het van toepassing zijnde recht. Anderzijds zal het

bestuur met een soberder aanleiding mogen volstaan als het besluit is gericht tegen een zeer goed in de materie ingevoerde deskundige. Aanvaardbaar is dat ter motivering van het besluit wordt verwezen naar schriftelijke stukken, opgesteld ter voorbereiding van het besluit, mits deze uiterlijk tegelijk met het besluit ter kennis van de betrokkene zijn gebracht en in voldoende mate inzicht bieden in de feitelijke en juridische grondslag van het vernomen besluit. De vraag of voldaan is aan de eisen van kenbaarheid en inzichtelijkheid kan slechts worden beantwoord in relatie tot de concrete inhoud en complexiteit van het bestuur (Centrale Raad van Beroep, 27 juni 1997, AB 1997 377).

6. Appellant stelt dan ook dat de simpele verwijzing naar het voornemen in strijd is met de hierboven geciteerde wettelijke artikelen. Zeker indien men het tijdsaspect in ogenschouw neemt. De aanvraag verblijfsvergunning asiel is ingediend op 13 december 2004. Bij beschikking van 13 juli 2006 is de aanvraag niet ingewilligd. Zeker gezien de periode van bijna twee jaar welke hiertussen zit kan een simpele verwijzing naar een voornemen niet volstaan en in strijd met de hierboven geciteerde artikelen geacht worden.

Grief 2

7. Ten onrechte heeft de rechtbank een rechtsoverweging geformuleerd zoals zij doet in de laatste volle alinea van pagina 3 van de bestreden uitspraak. De rechtbank verlaat hierbij haar toetsingskader ex artikel 8:69 AWB.
8. De rechtbank stelt dat appellant in beroep stelt dat hij toch gelijk heeft, maar daarbij geeft hij slechts zeer summier, en naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende, bij enkele in de bestreden beschikking genoemde ongeloofwaardigheden aan hoe ze geduid moeten worden.
9. Indien de rechtbank vindt dat appellant onvoldoende aangeeft hoe de in de bestreden beschikking genoemde ongeloofwaardigheden aangeduid moeten worden, had zij ex artikel 8:68 AWB het onderzoek moeten heropenen.
10. Immers, artikel 8:68 AWB stelt dat de rechtbank de mogelijkheid heeft om het onderzoek te heropenen op de door haar te bepalen wijze. Criterium hiervoor is de naar het oordeel van de rechtbank gebleken onvolledigheid van het onderzoek. Uit de motivering van de bestreden rechtsoverweging lijkt dat naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende beroepsgronden naar voren gebracht zijn. Conform lid 1 van artikel 8:68 kan bij de voorbereiding van de uitspraak de rechtbank blijken, dat een bepaald voor de uitspraak relevant punt onopgehelderd is gebleven en dat derhalve het onderzoek niet volledig is geweest. In een dergelijk geval kan de rechtbank het onderzoek heropenen. De rechtbank heeft deze bevoegdheid onder meer ambtshalve.
11. Door een dergelijke formulering suggereert de rechtbank dan ook dat er een bevredigend antwoord door appellant gegeven had kunnen worden indien er een heropening van het onderzoek had plaatsgevonden.

REDENEN, waarom appellant zich wendt tot Uwe Raad van State met het eerbiedige verzoek het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Eindhoven, 24 mei 2007

Gemachtigde